

Editörden

Nezih Erdoğan

Bir Tuhaf Enerji

Bütün sorunlara rağmen, sinemamız çok çarpıcı eserler vererek ilerlemeye devam ediyor. Bir yandan komedi filmleriyle gişe rekorları kırılırken, diğer yandan uluslararası şöhret kazanmış bir grup yönetmenin peşi sıra genç bir kuşağın gelişine tanık oluyoruz. Üniversite öğrencileri de daha eğitimleri sürerken festivallerde boy göstermeye başladılar. Filmler, festival ve şenlikler, ulusal ve uluslararası ödüller... Üniversitelerde sinema programları giderek artıyor; yalnızca lisans düzeyinde değil, yüksek lisans ve doktora programlarının sayısı da azımsanacak gibi değil. Yabancı dildeki bilimsel yayınların yanı sıra, konferanslara ve benzeri etkinliklere Türkiye'den katılım dikkat çekici.

Ancak, iyimser olmak için acele etmek doğru değil. Bunun bazı bakımlardan ortaya kalabalık ve "yamalı" bir manzara çıkardığını söyleyebiliriz. Bir kurum olarak sinema, elbette yapım-üretimdeki verimliliğini kısmen de olsa eğitim kurumlarında biriken bilgi ve deneyimden devşiriyordur. Yine de, cevap bekleyen can alıcı sorunlar var. Gerek akademik eğitimin, gerekse "bilimsel üretim" in sektördeki üretimle bir korelasyonu var mıdır? En azından, yapılan bilimsel yayınlar bize (biz: okur, seyirci, hatta film yapanlar) bu "çarpıcı" filmleri anlamamız, kavramamız için kavramsal aygıtlar sağlıyor mu? Biraz daha genelleyerek soralım: Sinemayı tartıştığımız canlı bir ortamımız var mı? Geleneği olan bir festival, ulusal bölümünü iptal ediyor, onca infialin ortasında üniversiteler bunun anlamı hakkında söz almıyor. Bu suskunluk birden fazla sorun kaynağına işaret etmiyor mu? Bu sorunlara en sağduyulu yaklaşım ne olabilir? "Siyasi" olanın her şeyi girdabına çekip yuttuğu bir dönemde buna direnecek bir dil geliştirmek mümkün değil mi? Parmağımızı kendimize çevirelim; bilimsel yayınların mecrası olarak dergiler bütün bu olup bitenlerin ortasında nereye oturuyor? Örneğin, "entelektüel tecessüs"ün sayfalara yayıldığını söyleyebilir miyiz?

Teşekkür

sinecine'de editörlük gibi çetin bir işi zevkle yürütebilmemi Ruken Öztürk'ün sağduyulu kılavuzluğuna ve desteğine borçluyum. Umarım bunun karşılığını verebilmişimdir. Tuğba Öcal bizimle beraberdi ve karşılık beklemeden yaptığı katkılar çok değerli. Kendisini özleyeceğiz. Yine, editör yardımcılığını üstlenen Selin Çelik ve Buğra Kibaroğlu, derginin teknik rutinleri de dahil olmak üzere, makale ve diğer yazıların elinize ulaşmasını ilgilendiren aşamalarda bir dizi görevi başarıyla yerine getirdiler.

sinecine bu sayısında harf karakterlerinden sayfa düzenine, tasarımıda değişikliğe gitti. Öncelikle, Aren Kurtgözü ve Deniz Uncular'ın katkılarını anmalıyım. Ali Karadoğan olanca titizliğiyle derginin bu yeni görünümünü ortaya çıkardı.

Dergimizin İngilizce bölümlerini Finlay McQuade ve Lynne Giallombardo gözden geçiriyor. Yıllardır hiçbir karşılık beklemeden yürüttükleri bu zahmetli iş için kendilerine dergimiz ve okurlarımız adına teşekkür ediyorum.

Son hazırlık aşamalarındaki yardımları için Z. Nihan Doğan'a teşekkürler.

Bilimsel bir dergiye gönderilen makaleler, yazarlarının imzasıyla okurlarına ulaşıyor. Bununla birlikte, bu makalelerde emeği geçen, isimlerini gizli tuttuğumuz hakemlerimiz editoryal sürecin en önemli aktörleri. Dergimizin yüksek standartlarını bir yerde onlara borçluyuz.

Önümüzdeki sayı için bir tema belirledik. Yazarlarımızın "sinema ve tarih" üzerine yazılarını bekliyoruz.

Bütün bunlar, kalabalığı anlamlı bir topluluğa, yamalı manzarayı bütünlüklü ve tıkanıklıklarından arınmış bir akışa çevirebilmek için.